

℣. Justus germinábit sicut lílium, allelúja. **℞.** Et florébit in ætérnum ante Dóminum, allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Et ipse Jesus.

Capitulum. Gen. 49. c.

Filius accrésceus Joseph, filius accrésceus, et decórus aspéctu: filiae discurrérunt super murum.

℞. br. Justus germinábit * Sicut lílium. **Justus.** **℣.** Et florébit in ætérnum ante Dóminum. **Sicut.** Glória Patri. **Justus.**

℣. Plantátus in domo Dómini. **℞.** In átriis domus Dei nostri.

Tempore Paschali.

℞. br. Justus germinábit sicut lílium. * Allelúja, allelúja. **Justus.** **℣.** Et florébit in ætérnum ante Dóminum. **Allelúja, allelúja.** Glória Patri. **Justus.**

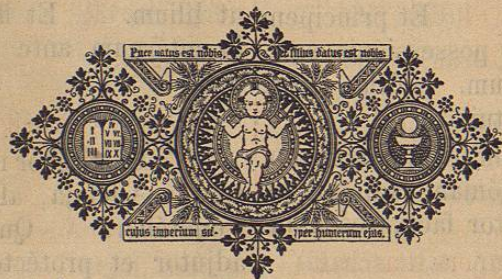
℣. Plantátus in domo Dómini, allelúja. **℞.** In átriis domus Dei nostri, allelúja.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesperis, 81, præter sequentia.

℣. Sub umbra illíus, quem desideráveram, sedi. **℞.** Et fructus ejus dulcis gútturi meo.

Ad Magnif. Ant. Fili, quid fecísti * nobis sic? **Ecce** pater tuus et ego doléntes quærebámus te.

PROFERIA V.

OFFICIUM VOTIVUM

DE

SANCTISSIMO EUCHARISTIÆ
SACRAMENTO.

SEMIDUPLEX.

In I. Vesperis.

Ant. Sacerdos in ætérnum.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimicos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóri-

bus sanctórum: * ex útero ante luciferum genui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacerdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natióibus, implebit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénite in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Sacerdos in ætérnum Christus Dóminus secúndum órđinem Melchisedech, panem et vinum obtulit.

Ant. Miserátor Dóminus.

Psalmus 110.

Confitebor tibi Dómine in toto corde meo: * in consilio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio et magnificéntia opus ejus: * et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hæreditátem Géntium: * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritate et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in

ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus: * inítium sapientiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudatio ejus manet in sæculum sæculi.

Ant. Miserátor Dóminus escam dedit timéntibus se in memóriam suórum mirabílium.

Ant. Cálicem salutáris.

Psalmus 115.

Credidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retribuit mihi?

Cálicem salutáris accipiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósá in conspectu Dómini mors sanctorum ejus:

O Dómine quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiám laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ant. Cálicem salutáris accipiam, et sacrificábo hóstiám laudis.

Ant. Sicut novéllæ olivárum.

Psalmus 127.

Beáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ambulánt in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et videas bona Jerúsalem ómnibus diebus vitæ tuæ.

Et videas filios filiórum

tuórum, * pacem super Israël.

Ant. Sicut novéllæ olivárum, Ecclesiæ filii sint in circúitu mensæ Dómini.

Ant. Qui pacem.

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cinerem spargit,

Míttit crýstallum suam sicut buccéllas: * ante faciém frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefaciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúnciat verbum suum Jacob: * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Qui pacem ponit
fines Ecclésiæ, fruménti
ádipe sátiat nos Dóminus.

Capitulum. 1. Cor. 11. e.

Fratres: Ego enim ac-
cépi a Dómino, quod et
trádidí vobis, quóniam Dó-
minus Jesus in qua nocte
tradebátur, accépit pa-
nem, et grátias agens fre-
git, et dixit: Accépite, et
manducáte: hoc est corpus
meum, quod pro vobis tradé-
tetur: hoc fácite in meam
commemoratióem.

Hymnus.

Pange lingua gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinisque pretiósí,
Quem in mundi prétium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit Géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órđine.

In suprémæ nocte cœnæ
Recúbens cum frátribus
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem ve-
rum

Verbo carnem éfficit:

Fitque sanguis Christi
merum,

Et si sensus déficit:

Ad firmándum cor sincé-
rum

Sola fides súfficit.

Tantum ergo Sacramén-
tum

Venerémur cernui:

Et antíquum documéntum

Novo cedat ritui:

Præstet fides supplemén-
tum

Sénsuum deféctui.

Genitóri, Genitóque

Laus et jubilátio,

Salus, honor, virtus quoque

Sit et benedíctio:

Procedénti ab utróque

Compar sit laudátio.

Amen.

V. Panem de cœlo præsti-
tísti eis. **R.** Omne delecta-
méntum in se habéntem.

Ad Magnificat. Ant. O
quam suávis est, * Dómi-
ne, spíritus tuus! qui ut
dulcédinem tuam in filios
demonstráres, pane sua-
víssimo de cœlo præstíto,
esuriéntes replés bonis,

fastidiósos dívites dimít-
tens inánes.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sa-
craménto mirábili pas-
siónis tuæ memóriam re-
liquísti: tribue, quæsu-
mus; ita nos Córporis et
Sánguinis tui sacra my-
stéria venerári; ut red-
emptiósni tuæ fructum in
nobis júgiter sentiámus:
Qui vivis et regnas.

Suffragia Sanct. ut supra. 30.

*Ad Completorium, et per Ho-
ras, in fine Hymnorum dicitur:*

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.

Amen.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum Re-
gem adorémus dominán-
tem Géntibus, * Qui se
manducántibus dat spíri-
tus pinguédinem.

Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus.

Sacris solémniis juncta
sint gaúdia,
Et ex præcórdiis sonent
præcónia;

Recédant vétera, nova sint
ómnia,

Corda, voces, et ópera.

Noctis recólitur cœna no-
víssima,

Qua Christus créditur a-
gnum et ázyna

Dedísse frátribus, juxta
legítima

Priscis indúlta pátribus.

Post agnum týpicum, ex-
plétis épulis,

Corpus Domínicum datum
discípulis,

Sic totum ómnibus, quod
totum síngulis,

Ejus fatémur mánibus.

Dedit fragílibus córporis
férculum,

Dedit et trístibus sánqui-
nis póculum,

Dicens: accípíte quod tra-
do vásculum,

Omnes ex eo bíbite.

Sic sacrificium istud in-
stítuit,

Cujus officium commítte
vóluit

Solis presbýteris, quibus
sic cóngruit,

Ut sumant, et dent céteris.

Panis angélicus fit panis
hómínium;

Dat panis cœlicus figúris
términum.

O res mirabilis! manducat Dóminum
Pauper, servus, et húmilis.

Te trina Déitas únaque
póscimus,
Sic nos tu visita, sicut te
cólimus:

Per tuas sémitas duc nos
quo téndimus,
Ad lucem, quam inhábitas.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Fructum salutiferum.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non
ábiit in consilio
impiórum, et in
via peccatórum non stetit,
* et in cáthedra pestiléntiæ
non sedit:

Sed in lege Dómini voluntas
ejus, * et in lege ejus
meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantátum est secus
decúrsus aquárum, * quod
fructum suum dabit in
tépore suo:

Et fólium ejus non defluet:
* et ómnia quæcúmque
faciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: *

sed tamquam pulvis, quem
próicit ventus a fácie
terræ.

Ideo non resúrgent ímpii
in iudício: * neque
peccatóres in concilio
justórum.

Quóniam novit Dóminus
viam justórum: * et iter
impiórum peribit.

Ant. Fructum salutiferum
gustándum dedit Dóminus
mortis suæ tépore.

Ant. A fructu fruménti.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit
me Deus justítiæ
meæ: * in tribulatióne
dilatasti mihi.

Miserére mei, * et exaudí
oratióne meam.

Filii hóminum úsquequo
gravi corde? * ut quid
diligitis vanitátem, et
quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam
mirificávit Dóminus sanctum
suum: * Dóminus exaudiet
me cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolite peccáre:
* quæ dicitis in córdibus
vestris, in cubilibus
vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium
justítiæ, et speráte in Dómino.
* Multi dicunt: Quis
osténdit nobis bona?

Signátum est super nos
lumen vultus tui Dómine:
* dedisti lætítiam in corde
meo.

A fructu fruménti, vini et
ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam,
et requiescam;

Quóniam tu Dómine singulariter
in spe * constituisti me.

Ant. A fructu fruménti
et vini multiplicáti fideles
in pace Christi requiescunt.

Ant. Communióne cálicis.

Psalmus 15.

Consérva me Dómine,
quóniam sperávi in te.
* Dixi Dómino: Deus
meus es tu, quóniam bonórum
meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra
ejus, * mirificávit omnes
voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes
eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula
eórum de sanguíni-

bus: * nec memor ero nóminum
eórum per lábia
mea.

Dóminus pars hæreditátis
meæ, et cálicis mei:
* tu es, qui restitues hæreditátem
meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in
præcláris: * étenim hæreditas
mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui
tríbuít mihi intelléctum:
* însuper et usque ad noctem
increpuérunt me renes
mei.

Providébam Dóminum in
conspéctu meo semper: *
quóniam a dextris est mihi,
ne commóvear.

Propter hoc lætátum est
cor meum, et exultávit
lingua mea: * însuper et
caro mea requiescet in spe.

Quóniam non derelinques
ánimam meam in inférno:
* nec dabis Sanctum tuum
vidére corruptióne.

Notas mihi fecisti vias
vitæ, adimplébis me lætítia
cum vultu tuo: * delectatiónes
in dextera tua usque in finem.

Ant. Communióne cálicis,
quo Deus ipse súmitur,

non vitulorum sanguine, congregavit nos Dominus.

V. Panem cœli dedit eis.

R. Panem Angelorum manducavit homo.

Lectiones de Scriptura occurrente.

R. i. Immolabit hœdum multitudo filiorum Israël ad vesp̄eram Paschæ: * Et edent carnes, et ázimos panes. **V.** Pascha nostrum immolátus est Christus: itaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis. **Et.**

R. ii. Comedétis carnes, et saturabimini pánibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dominus ad vescéndum. **V.** Non Móyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. Iste est.

R. iii. Respexit Elías ad caput suum subcinerícium panem: qui surgens comedit et bibit: * Et ambulávit in fortitúdine cibi illius usque ad montem Dei. **V.** Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. **Et.** Glória Patri. **Et.**

In Quadragesima vero dicuntur sequentes Lectiones.

De Epístola prima B. Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 11. d.

Conveniéntibus vobis in unum, jam non est Domínicam cœnam manducáre. Unusquisque enim suam cœnam præsumit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? aut Ecclésiám Dei contemnitis, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo.

R. Immolábit hœdum. *ut supra.*

Lectio ii.

Ego enim accépi a Domino quod et trádidí vobis, quóniam Dominus Jesus in qua nocte tradebátur, accépít panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípíte, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácíte in meam commemoratiónem. Similiter

et cálicem, postquam cœnavit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sanguine. Hoc fácíte, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábítis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Domíni annuntiábítis donec véniat.

R. Comedétis. 104.

Lectio iii.
Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel biberit cálicem Domíni indigne: reus erit corp̄oris et sanguinis Domíni. Probet autem seípsum homo: et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim manducat et bibit indigne, júdicium sibi manducat et bibit: non dijúdicans corpus Domíni. Ideo inter vos multi infirmi et imbecilles, et dormiunt multi. Quod si nosmetipsos dijúdicáremus, non útique judicáremus. Dum judicámur autem, a Domino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur.

R. Respexit. 104.

In II. Nocturno.

Ant. Memor sit Dominus.

Psalmus 19.

Exáudiat te Dominus in die tribulatiónis: * próteget te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxiliúm de sancto: * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum: * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dominus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dominus Christum suum.

Exaúdiet illum de cœlo sancto suo: * in potentátibus salus dexteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis: * nos autem in nómine Domíni Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt: * nos autem surréximus, et erécti sumus.

Dómine salvum fac regem: * et exaúdi nos in die, qua invocáverimus te.

Ant. Memor sit Dóminus sacrificii nostri, et holocaustum nostrum pingue fiat.

Ant. Parátur nobis.

Psalmus 22.

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco pásuæ ibi me colócauit.

Super aquam refectiõnis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justitiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitudínem diérum.

Ant. Parátur nobis mensa Dómini advérsus omnes, qui tríbulant nos.

Ant. In voce exsultatiõnis.

Psalmus 41.

Quemádmódu desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánimá mea ad te Deus.

Sitívit ánimá mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et apparebo ante faciém Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: * dum díctur mihi quótidie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei:

In voce exsultatiõnis, et confessiõnis: * sonus epulántis.

Quare tristis es ánimá mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánimá mea conturbáta est: * própterea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte mó dico.

Abýssus abýssum ínvo cat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimicus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi, qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies: * Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánimá mea, et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. In voce exsultatiõnis résonent epulántes in mensa Dómini.

Ps. Cibávit illos ex ádipe fruménti. **R.** Et de petra, melle saturávit eos.

Mensibus

Januario et Februario.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 61. ad pop. Ant.

Lectio iv.

Necessárium est, dílectíssimi, mystériórum díscere míraculum, quodnam sit, et quare sit datum, et quæ ejus rei utilitas. Unum corpus effícimur: membra, inquit, ex carne ejus, et ex óssibus ejus: sequámur autem initiáti, quæ dicúntur. Ut itaque non tantum per caritátem hoc fiámus, verum étiam ipsa re, in illam misceámur carnem: hoc namque per escam effícitur, quam largítus est nobis, volens osténdere desidérium quod erga nos habet. Própterea semetípsum nobis immíscuit, et corpus suum in